

ABRIGO RAINHA SÍLVIA

Ett hem för unga mammor och deras barn

Till kyrkorådet

I snart 30 år har Abrigo varit en tillflyktsort för hemlösa gravida kvinnor från Rio de Janeiros gator och kåkstäder. En av dem är 24-åriga Jessica, som kom till Abrigo med sin fyra månader gamla dotter. Vi låter höstens kollektivdjan formas av Jessicas historia.

Hennes historia är en påminnelse om Abrigos allra mest grundläggande vision; Vi vill bryta de onda cirklar där hemlösa kvinnor får barn som också växer upp på gatan. Vi kan fortsätta arbeta efter denna vision tack vare det långvariga och trogna stödet från församlingar och föreningar i Svenska kyrkan. Ert stöd innebär att vi kan arbeta långsiktigt, det ger trygghet och leder till varaktiga insatser för de som söker sin tillflykt hos oss. Vi hoppas att ni vill vara med oss i vårt arbete. Era gåvor betyder mycket för oss!

Det är en glädje för oss att få besöka församlingar och föreningar för att berätta om Abrigos verksamhet. Vårt arbete bygger på närhet och insyn och därför vill vi alltid möta våra givare. Vi kommer gärna till er och berättar mer om vårt arbete bland kvinnor och barn. Kontakta oss gärna för att boka föredrag, via kontaktuppgifterna nedan.

Itaboraá, Rio de Janeiro den 24 september 2017

Kalle Larsson

Insamlingsansvarig

öJag föddes på gatan. Där levde jag med mina föräldrar de första sju åren av mitt liv. Vi flyttade runt och bodde i ödehus och på gatan. Jag minns tydligt våldet och de många övergreppen. Men så mycket mer minns jag inte. Vad vi levde av? Tja, jag vet inte. Oftast åt vi väl rester som vi fick från restauranger.

När jag var sju år togs jag till ett barnhem. Något år senare blev jag adopterad av en kvinna. Men när jag inte ville kalla henne för mamma lämnade hon tillbaka mig till barnhemmet, som om jag vore något hon köpt i en affärö.

I tonåren träffade Jessica en man. Det som hon trodde skulle bli hennes första trygghet övergick snabbt i övergrepp. öJag levde med honom i fem år. Det mesta handlade om att överleva hans våld. Jag hade ingenstans att ta vägen och därför stannade jag hos honom, med en förhoppning om att kunna förändra honom. När min dotter föddes

bestämde jag mig för att lämna honom. Hon var bara 17 dagar gammal och vi flydde till Rio de Janeiro och levde på gatanö. Nu lever Jessica och

dottern på Abrigo, långt från våldet. Hon försöker läka sina sår, både de fysiska och de psykiska. Hon går regelbundet hos Abrigos psykolog Roberta. Jessica kämpar med studierna och utbildar sig som vårdbiträde med inriktning på omvårdnad av äldre. Hoppet lever om ett bättre liv och nya drömmar har börjat formas. öAbrigo har hjälpt mig att få id-kort och andra nödvändiga dokument. Jag kämpar för en bättre framtid för mig och min dotter. Hon är mitt allt. Jag drömmer om vårt egna hus, om att avsluta mina studier och att få arbeta. Och så skulle

jag vilja operera ärret i nacken, där han högg mig med kniven.

Här på Abrigo känner jag mig trygg. Jag känner mig skyddadö.

Insamlingsstiftelsen för Abrigo Rainha Sílvia

Plusgiro 90 40 45 - 2 | Bankgiro 904 - 0452 | Swish 904 04 52

info@abrigo.se | www.abrigo.se | facebook.com/AbrigoRainhaSilvia | tel: 0769 - 03 60 23

